

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
24/02/2024|spartakosgr.wordpress.com|#19 Προλετάριοι όλων των χωρών, καταπιεζόμενα έθνη και λαοί, ενωθείτε!

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΑΝ ΤΑ ΤΡΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟ ΚΑΙ ΤΗΝ Β' ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Οι ΣΚΔ όπως είχαν προαναγγείλει, προχώρησαν στην έκδοση τριών κειμένων θέσεων και αξόνων σχετικά με σύγχρονα ζητήματα, αλλά και για την Β' Συνδιάσκεψη.

Στο πρώτο κείμενο, αναλύεται η θέση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων σχετικά με το ζήτημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά και για το θέμα της κατεύθυνσης που πρέπει να προσλάβει το φοιτητικό κίνημα. Μπαίνει κόντρα στην λογική της ανάθεσης, κόντρα στην λογική της διαχείρισης και λέει ανοιχτά αυτό που το φοιτητικό κίνημα έχει επιτακτικά ανάγκη: σύνδεση εργατών, αγροτών, μαθητών και φοιτητών με εργατική και ευρύτερη λαϊκή καταγωγή. Θίγεται ακόμη το ζήτημα της διάκρισης μεταξύ επιστήμης και αστικού ακαδημαϊσμού / επιστημονισμού, δηλώνοντας ξεκάθαρα πως οι ΣΚΔ υπερασπίζονται την επιστήμη, την κτήση της επιστήμης και της επιστημονικής μεθόδου από το σύνολο των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, και όχι από

την αστική τάξη, συνδέοντας έτσι το ταξικό ζήτημα με το ζήτημα της μόρφωσης και της παιδείας.

Προχωρώντας στο 2° Κείμενο, το οποίο αφορά το ταξικά προσανατολισμένο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα, οι ΣΚΔ καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι ενώ κυριαρχούν αντιδραστικά συνθήματα στο κίνημα των ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιωμάτων που καταλήγουν να εντάσσουν τα ΛΟΑΤΚΙ+ ζευγάρια στο κλασικό πρότυπο «δυο γονείς και παιδί/παιδιά», είναι σωστό να υπάρχουν διεκδικήσεις ισότητας. Σύμφωνα με το κείμενο, αποτελεί ζήτημα η επανεμφάνιση της θεωρίας της κοινωνιοβιολογίας με νέους και παλιούς μανδύες, θεωρία η οποία όχι μόνο βρίσκεται στο χρονοντούλαπο, αλλά στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας και της επιστήμης, καθώς πρόκειται για έκφραση του ναζιστικού τύπου επιστημονισμού. Το κείμενο αναλύει για ποιο λόγο οι κομμουνιστές δεν κάνουμε επιστημονικού περιεχομένου συζήτηση πάνω στο

θέμα της κοινωνιοβιολογίας, αφού αυτό θα την νομιμοποιούσε σαν θεωρία.

Στο 3° Κείμενο παρουσιάζονται ορισμένοι άξονες για την Οργάνωση των ΣΚΔ μπροστά στην Β' Συνδιάσκεψή της τον Απρίλιο – Μάιο του 2024. Στο κείμενο ασκείται έντονη αυτοκριτική, ενώ παράλληλα υπάρχει μια έκρηξη δημιουργικότητας όπου βλέπουμε νέες ιδέες για την καλύτερη παρέμβαση, την διόρθωση λαθών και σφαλμάτων, την αντιμετώπιση αδυναμιών.

Η Β' Συνδιάσκεψη ουσιαστικά θα επισφραγίσει την έναρξη της επιτάχυνσης της οργανωτικής οικοδόμησης. Μία επιτάχυνση που οφείλει να είναι ποιοτική, όχι ποσοτική: πρώτα να διορθωθούν τα λάθη, να γίνουν ξεκάθαρες μια σειρά θέσεις, και έπειτα θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην ευρύτερη και πλατιά οργανωτική-κομματική οικοδόμηση.

Ζαϊκή διαφώτιση

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΣΜΟΥ

Αποτελεί συχνό αντικείμενο συζήτησης το ζήτημα του Δημοκρατικού Συγκεντρωτισμού, μίας βασικής αρχής λειτουργίας των κομμουνιστικών οργανώσεων. Ο ΔΣ μπορεί να εξηγηθεί πολιτικά με την φράση «υπαγωγή των οργανώσεων σε ένα κεντρικό καθοδηγητικό κέντρο αιρετών και ανακλητών αντιπροσώπων» (με μία πολύ χονδρική διατύπωση λόγω του χώρου που καταλαμβάνεται στο παρόν έντυπο). Αυτός είναι ένας ορισμός που γενικά κυκλοφορεί στις οργανώσεις της αριστεράς, και είναι ορθός. Όμως, απαραίτητη για να διατηρηθεί αυτή η ορθότητα είναι η σημείωση πως υπάρχει μία αρχή που διατυπώθηκε από το Πανενωσησιακό Κομμουνιστικό Κόμμα (μπ) την δεκαετία του 1930. Η αρχή αυτή συνοψίζεται με το σύνθημα «Ελευθερία στον Διάλογο, Ενότητα στην Δράση». Είναι συχνό φαινόμενο στα σύγχρονα κόμματα και οργανώσεις να παραβιάζεται αυτή η αρχή, δίνοντας υπερβολική έμφαση στην Ενότητα στην Δράση – μία Ενότητα που χρησιμοποιείται ως ιδεολογικό προκάλυμμα

για την εγκατάλειψη της Δημοκρατικής διάστασης του Δημοκρ. Συγκεντρ. Σε άλλες περιπτώσεις, βλέπουμε την πλήρη υπονόμευση της Ενότητας στην Δράση, στάση που οδηγεί σε εκφυλισμό. Παράλληλα, υπάρχουν και οργανώσεις/κόμματα που έχουν εγκαταλείψει πλήρως τον ΔΣ ως αρχή. Κάποιοι ανοιχτά, άλλοι συγκαλυμμένα. Οι πρώτοι, με το επιχείρημα ότι ο ΔΣ αποτελεί ένα κατάλοιπο του σοβιετικού μοντέλου, και καθώς αυτοί ανήκουν στην λεγόμενη «ανανεωτική αριστερά», το απορρίπτουν, αντικαθιστώντας τον με άλλες επινοήσεις (πχ «Δημοκρατική Ενότητα στην Δράση»). Οι δεύτεροι, θεωρώντας εαυτούς ως «μόνους Κομμουνιστές» θεωρούν ότι έχουν το αναφαίρετο δικαίωμα (αυθαίρετης) ερμηνείας των όρων και εννοιών που έχουν χρησιμοποιηθεί από το Κομμουνιστικό Κίνημα. Όμως, ο ΔΣ οφείλει να αναγνωρίζεται για αυτό που είναι: αναπόσπαστος όρος οργανωτικής οικοδόμησης, χωρίς τον οποίο μία οργάνωση χάνει τα κομμουνιστικά χαρακτηριστικά της. Δεν αρκεί μία οργάνωση να έχει στόχους και διακηρύξεις με κομμουνιστικό περιεχόμενο, μα αντίθετα, πρέπει να εφαρμόζει και τις κομμουνιστικές πρακτικές στην καθημερινή της

ζωή και δράση. Μόνο έτσι τηρείται και εφαρμόζεται η διαλεκτική ενότητα επαναστατικής θεωρίας και επαναστατικής δράσης.

Αναφέρθηκε παραπάνω τι είναι ο Δημοκρατικός Συγκεντρωτισμός, εξηγήθηκε γιατί πρέπει να τηρείται και να υφίσταται ως όρος εντός της Οργάνωσης. Πώς όμως και γιατί να τον εφαρμόζει κάθε σύντροφος, κάθε μέλος της Οργάνωσης; Η απάντηση είναι και απλή και σύνθετη ταυτόχρονα. Όπως αναφέρεται στο Σχέδιο Καταστατικού σχετικά με την επαναστατική συνωμοτικότητα (που είναι το άθροισμα του ΔΣ και της Περιφρούρησης), «είναι προσωπικό κτήμα κάθε μέλους (...) των ΣΚΔ». Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι ο ΔΣ δεν επιβάλλεται από τα πάνω προς τα κάτω, αλλά αντίθετα, κάθε μέλος καταλαβαίνει ακριβώς ότι η κάθε απόφαση των ΣΚΔ είναι αποτέλεσμα και της προσωπικής του συμβολής στην εκάστοτε συζήτηση, πάνω σε κάθε εισήγηση. Υπερασπιζόμενο και εφαρμόζοντας, λοιπόν, τις συλλογικές αποφάσεις των ΣΚΔ, τηρώντας το Καταστατικό, στην πραγματικότητα σέβεται μία απόφαση που έχει το ίδιο λάβει, μα πρώτα και κύρια την απόφασή του να είναι μέλος των ΣΚΔ.

ΦΩΝΗ ΣΤΟΝ ΛΑΟ

Δημοσιεύουμε άρθρο
αναγνώστη μας.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ Β' ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΣΚΔ

Του ΣΔ, μέλους Αχτίδας
Πειραιά

Καθώς βαδίζουμε σαν Οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων προς την Β' Συνδιάσκεψη μας σε δύο περίπου μήνες, θα ήθελα να συμβάλω μέσω του παρόντος κειμένου πάνω σε ορισμένα ζητήματα.

Το πρώτο ζήτημα αφορά την Λαϊκή Διαφώτιση. Αναφέρεται στο Κείμενο 2^ο Θέση Χ η «Λαϊκή Διαφώτιση με Δημοκρατικά Χαρακτηριστικά». Αυτός είναι ένας όρος ολόσωστος. Το ερώτημα είναι πώς αυτός ερμηνεύεται, πώς πρόκειται να εφαρμοστεί πρακτικά. Πρόκειται να επιτρέψουμε την δημιουργία κομματικών διανοούμενων; Ή μήπως στο όνομα ενός θολού καταμερισμού πρέπει να το ανεχτούμε αυτό σαν προσωρινή αναγκαιότητα; Όχι, δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα απ' αυτά. Σύντομα θα βρεθούμε μπροστά στο ερώτημα «πώς κάνουμε Ιδεολογικές Σχολές σαν αυτές που προβλέπονται Καταστατικά;» και θα πρέπει να μπορούμε να απαντήσουμε. Για εμένα, ως γράφοντα, οφείλουμε να κάνουμε την Λαϊκή Διαφώτιση με Δημοκρατικά Χαρακτηριστικά με την εξής μέθοδο: Πλατιά

απεύθυνση στον λαό, και όχι μόνο για οργανωτικά/κομματικά μέλη. Αυτή η συνταγή είναι αποτυχημένη και ξέρουμε και από την πείρα άλλων χώρων πως δεν προχωρά. Παράλληλα, να έχουμε σταθερό πρόγραμμα. Δηλαδή, να ξέρει ο κόσμος ότι μια φορά την εβδομάδα, στο τάδε μέρος, οι ΣΚΔ κάνουν ιδεολογική σχολή και συζητάνε ένα θέμα ή βιβλίο. Από τις σεμιναριακού τύπου μαζώξεις με συγκεκριμένες ημερομηνίες, εντυπωσιακά γραφικά κλπ – ας μου επιτραπεί το αδόκιμο της έκφρασης – γκώσαμε... Οι ΣΚΔ οφείλουν να μπου μπροστά σε μία δυνατή ιδεολογική αντεπίθεση, όχι να επαναλαμβάνουν λάθη – πολύ περισσότερο όταν ξέρουμε ότι είναι λάθη. Ακόμη, δεν έχουμε ανάγκη από «Λαϊκούς Διαφωτιστές» – «Δασκάλους» ή υποτιθέμενους διανοούμενους. Πιο αποτελεσματικό είναι σε κάθε μάζεμα να υπάρχει ένας συντονιστής που θα μοιράζει υλικό κλπ, και θα μεριμνά ώστε να έρχεται εικόνα από τα ιδεολογικά μαθήματα στα αρμόδια όργανα. Ειδική δουλειά να κάνουμε στην Νεολαία. Ας ξεκινήσουμε από την παραδοχή ότι το όνομα της ΟΝΕΛΕΝΠ πρέπει να αλλάξει, να συζητήσουμε στην Β'

Συνδιάσκεψη πιθανά ονόματα. Να τακτικοποιηθεί η έκδοση του Νεαρού Λενινιστή, δεν αρκεί απλά να βγει το φύλλο #2 σε μία «γραμμή κινηματικής ενότητας» – η οποία θα πρέπει να εξηγηθεί πολύ καλύτερα. Σε ό,τι αφορά τον ιδεολογικό προσανατολισμό της Οργάνωσης, καλά κάνουμε και λέμε ότι μελετάμε και άλλους θεωρητικούς. Όμως αντικειμενικά μία σειρά πρωτοβουλίες οι οποίες κινούνταν στην μελέτη αυτών των άλλων θεωρητικών (πχ έκδοση μετάφρασης της «Εργατικής Αντιπολίτευσης» της Α. Κολοντάι ή η έκδοση των Ζητημάτων Κοινωνικής Θεωρίας) δεν προχώρησαν για λόγους που ήταν αντικειμενικοί, αλλά οφείλονταν σε υποκειμενικές αδυναμίες. Ας δούμε πρώτα την μελέτη των τεσσάρων θεωρητικών και του Ζαχαριάδη, να μελετάμε και το έργο του Μάο ώστε να αναπτύξουμε καλύτερες θέσεις και να προχωρήσουμε ανάλογα. Δεν μπορούμε να πάμε σε μία οργάνωση «πολλών ταχυτήτων» ιδεολογικά, πρέπει να κατακτηθεί ένα μίνιμουμ επίπεδο ιδεολογικής κατάρτισης. Βλέποντας τις παραπάνω αδυναμίες μας, ας σκεφτούμε πώς μπορούμε να τις ξεπεράσουμε, πώς μπορούμε να βγούμε πιο δυνατοί.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Μετά την τελευταία διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ, ο πρώην πρωθυπουργός Α. Τσίπρας κάλεσε τον Στ. Κασσελάκη να προσφύγει σε νέες εσωκομματικές κάλπες, μία πρόκληση που ο σημερινός πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ αποδέχτηκε με την χαρακτηριστική φράση «βρείτε μου αντίπαλο και πάμε». Παράλληλα, ο Ευ. Τσακαλώτος δήλωσε πως οι αποχωρήσαντες δεν έφυγαν από τον ΣΥΡΙΖΑ γιατί έχασαν, αλλά γιατί έβλεπαν «την εξαέρωση του κόμματος».

**Ο ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΣΕ ΝΕΟ
ΟΜΟΦΟΒΙΚΟ ΟΧΕΤΟ**
Σε νέο (αναμενόμενο) ομοφοβικό οχετό επιδόθηκε ο Πειραιώς Σεραφείμ, ο οποίος δήλωσε ότι δεν έχει θέση στην εκκλησία όποιος ψήφισε την επέκταση του πολιτικού γάμου στα ομόφυλα ζευγάρια, και κάλεσε σε ακύρωση του νόμου.

**Η ΡΩΣΙΑ ΚΑΤΕΛΑΒΕ
ΤΗΝ ΑΒΝΤΙΦΚΑ**
Μετά από πολύκαιρη μάχη κατελήφθη η στρατηγικής σημασία πόλη της Αβντίφκα, όπου ήταν βασικό προπύργιο της στρατιωτικής δύναμης του καθεστώτος του Κιέβου.

Ανεξάρτητα μέσα αναφέρονται σε άτακτη και γρήγορη υποχώρηση των Ουκρανικών στρατευμάτων, ενώ φαίνεται πως χάθηκαν σημαντικές δυνάμεις.

Το ρωσικό Sputnik κάνει λόγο για «απελευθέρωση» της πόλης, ενώ φιλορωσικά μέσα στην Ελλάδα μιλούν για «θρίαμβο».

Εμείς, ως ΣΚΔ σχολιάζουμε ότι ο μόνος «θρίαμβος» θα έρθει όταν ο εργαζόμενος λαός ξεσηκωθεί και τσακίσει όλους αυτούς που από το 1991 (και πιο πριν) του τρώνε τον πλούτο που παράγει.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ 71 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

Σε προετοιμασίες προχωρούν οι Οργανώσεις των ΣΚΔ για να τιμήσουν τα 71 χρόνια από τον θάνατο του Ι. Β. Στάλιν, του Μεγάλου Σοβιετικού Ηγέτη, Στρατάρχη της Νίκης, Ήρωα της ΕΣΣΔ. Με σύνθημα τον στίχο του ιστορικού προσκλητηρίου της Γ' Διεθνούς «του Λενινισμού μας φωτίζει η λάμψη, συντρίμια τις άλυσσες ρίχνει στην πλάση», οι Οργανώσεις και οι φίλοι των ΣΚΔ ρίχνονται στην μάχη και προετοιμάζουν αφίσες, συζητήσεις, αφιερώματα.

Κόντρα στο κυρίαρχο αφήγημα περί «κόκκινου τυράννου», κόντρα στην

εμετική ευρωενωσιακή πολιτική που θέλει να εξισώσει αυτούς που έστειλαν στο Άουσβιτς εκατομμύρια ανθρώπους (Εβραίους, Κομμουνιστές, ΛΟΑΤΚΙ+ και άλλες κατηγορίες ανθρώπων), με αυτούς που τους ελευθέρωσαν, δηλαδή τον Κόκκινο Στρατό, τους ηρωικούς λαϊκούς αγωνιστές, τους Κομμουνιστές.

Στις επόμενες ημέρες θα δημοσιευτεί πρόγραμμα και ανταποκρίσεις από τις πρωτοβουλίες των ΣΚΔ για την επέτειο αυτή.

71 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ
Ι. Β. ΣΤΑΛΙΝ
1878-1953

*"...του Λενινισμού μας φωτίζει η λάμψη
συντρίμια τις άλυσσες ρίχνει στην πλάση..."*

Το επόμενο φύλλο
κυκλοφορεί το
Σάββατο, 02/03/2024.
4σέλιδο – διαθέσιμο
διαδικτυακά και από
τις οργανώσεις των
ΣΚΔ.

Στείλτε μας τα άρθρα
σας και τις απόψεις σας
μέσω e-mail.